

สวัสดิ์ครับ

ผญาอีสาน
"โอนอพีเอย เจ้าเอื้อเคื้อ
เจ้ามีเมียแล้วไป
ตาน้องบ่ได้ใส่แว่นแก้ว
มองแล้วกะบ่เห็น"

พ่อชายรูปหล่อขอถามตามเป็นจริง
มีเมียอิง โอบแอบแนบข้างใหม่
ตาขาดแว่นแก้วแคล้วมองไม่เห็นใด
ว่าแท้ไซ้ไรเป็นอย่างไรมีใครจ้อง

จิตมนุษย์สุดจะหยิ่งดังท่านว่า
ยากยิ่งหาหาไม่เห็นเช่นที่ปอง
แม้จิตเราก็มีอาจเฝ้าจึ่งเศร้าหมอง
หมั่นประคองจิตสงบพบเด่นธรรม

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
เอื้อเคื้อ = งดงาม
แล้วไป = แล้วยัง
กะบ่ = ก็ไม่

ผญาอีสาน

"ไกลไปหน้า บ่มีวันสิมาจวบ
มือสืบมือ ไปหน้าผัดแห่งไกล"

ความห่างไปไกลลับนับวันยิ่ง
ไร้ทุกสิ่งนำพาหวนมาใหม่
วันนับวันเดือนแลปีทีเปลี่ยนไป
ไร้สิ่งใดช่วยให้ยืนคงคือนาน

วิญญะนั้นหันรุดดูจล่อเกวียน
ลากวนเวียนเปลี่ยนไปในสังสาร
ใดใดพานผ่านพ้นไปตามกาล
ห่อนคืบคลานกลับसानแก้แท้จริงนา

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

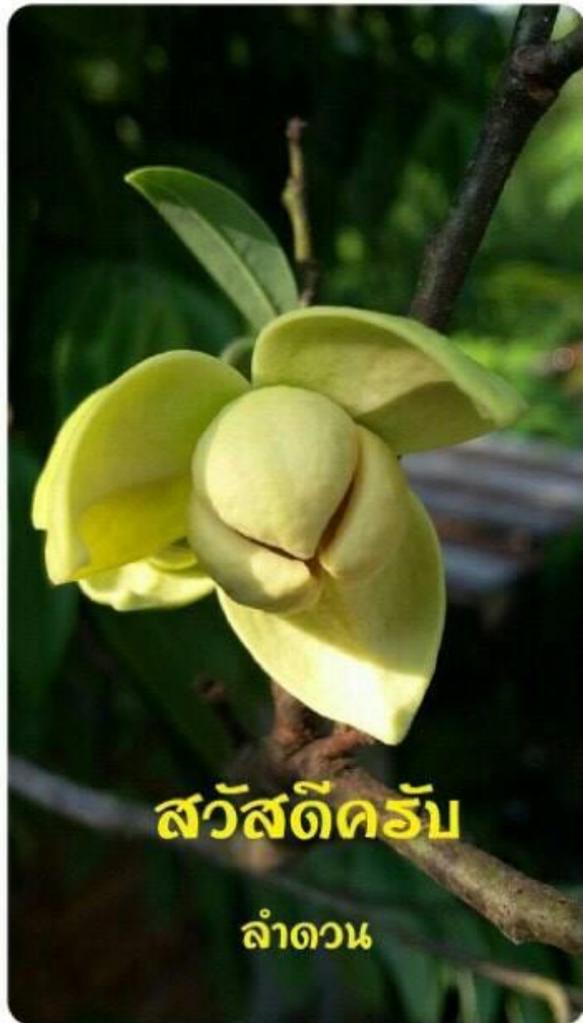
สิ = จะ

จวบ = พบ บรรจบ

มือสืบมือ = วันต่อวัน

ผัดแห่งไกล = ไกลมากขึ้น

สวัสดิ์ครับ

ลำดวน

ผญาอีสาน
"อ้อยหากอยู่ตามอ้อย
ลำหวานบ่มีเพื่อน
เขาฮอมากอดเกี้ยว
ลำอ้อยกะจั่งขม"

ต้นอ้อยสร้างพรางพุ่มรวมกลุ่มกัน
หวานสดนั้นครั้นลิ้มชิมหอมเพื่อน
บอระเพ็ดเล็ดเลี้ยวเกี้ยวเกาะเยื่อน
รสคลาดเคลื่อนเบือนขมตรมฤดี

มนุษย์ชาติสะอาดล้นพันครรภ์แม่
ผ่องผุดแท้จิตประกายสรรัศมี
คราเติบโต โอ้กิเลสเทวษทวี
ผู้โชคดีมีจิตสงบสบสุขครัน

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
เพื่อน = เพื่อน
เขาฮอ = บอระเพ็ด
กะจั่ง = ก็จั่ง

ผญาอีสาน

"ไหมคำยุ่ง เต็มbungบ่เห็นเงื่อน
บาดहांงำเงื่อนไว้ เห็นสันค้ำวา"

เหลือองดูจทองผองเส้นไหมใส่กระbung
พันกันยุ่งรุงรังฝิ่งช่อนเงื่อน
หลากความลับจับกลบหวังลบเลือน
โฉนเกลื่อนมากเงื่อนเลือน โผล่มา

กุศลกรรมพรำจิตติดเรื่องสุข
ไร้สิ่งรुकคลุกเคล้าเศร้าครวญหา
อกุศลกรรมย้ายอกพอกทาบทา
วนเวียนมาอุราตรมขมขึ้นนาน

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

bung = กระbung

บาดहां = แต่เมื่อ ครั้น

हां = ปกปิด ช่อน

สัน = ปลายสุด

ค้ำวา = ยาวหนึ่งวา

สวัสดิ์ครับ
สาวสันทราย

ผญาอีสาน
"ทุกข์บ่มีเสื่อผ้า ผาเขื่อนดีพอลื้ออยู่
ทุกข์บ่มีคู่ช้อน ลินอนลื้ออยู่บ่เป็น"

ความทุกข์รัก โรมใจไร่เสื่อผ้า
มิเสียหน้าผาเรื่อนมีลีหลบได้
ทุกข์คราขาดคุ่นอนสุดอ่อนใจ
จะหลบลีหนีไปที่ไหนดี

กามจั้นทะเลอย่างไรโฉนหนอ
ตะครันตะครอพะนอดิตสนิทนี้
มีอินหมิ่นแสนุมิอาจแทนได้อยู่ดี
โลกเป็นเช่นนี้เพราะมีรักอยู่ครอง

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
ผาเขื่อน = ผาเรื่อน
ลี = ช้อนตัว หลบ
ลี = จะ
บ่เป็น = ไม่ได้

พญาอิสาน
"คิดไปหลายมันยุ่ง
มุงมาคือฮากไฟ
คือจั่งไหมปั้นยุ่ง
กะbungลั่นหมื่นปลาย"

ความคิดหลากหลายประดังถั่ง โถมทุกข์
มุงเร้ารูกบุงมามากดูจรากไฟ
ถมปนเปเร่ประดังตั้งสายไหม
หลากหลายไซร้ลั่นกระbungยุ่งปลาย ไย

จิตปฐุงแต่งแรงเร็วไวยั้งไฟส่อง
ก้อทั้งผองอารมณ์บ่มเผาไหม้
รัก โลก โภจรหลงฝงลงในจิตใจ
ร้อนดูจไฟสงบได้ก็จำเียน

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
คิด = คิด
มุงมา = รุมมา รุกมา
ฮาก = ราก
คือจั่ง = คล้ายกับ

สวัสดิ์ครับ

เอื้องเบ็มม่วง

ผญาอีสาน

"สูงสุดฟ้า กะว่าแม่นยอดดอย
บาดขางออยเหยียบยีน ต่ำกว่าตีนเขาซ้ำ"

ตระหังนล้ำคำฟ้าหาใดเท่า
เทียบยอดเขาสูงเด่นเห็นสง่า
ครันมีฝูงชนทนกรำย่ำขึ้นมา
เหยียบยอดผากลายว่าต่ำกว่าคน

ห่อนทะนงหลงตนลั่นเลอค่า
กาลเวลาผลาญปล้ำทุกสิ่งลั่น
แกร่งปล้นล้าंनाเกลียดปล้นสวยรวยกลายเป็น
เปลี่ยนเวียนวนมิตานทนคือทันทุกซ์

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
กะว่าแม่น = ก็ว่าใช่ ก็คือ
บาด = ที่ เมื่อ
งอย = เกาะหรือยื่นอย่างหมิ่นเหม่
ซ้ำ = เลย จริง

ผญาอีสาน

"เด็กเด็กค่อน ลมวอยหนาวหนาว
สุดเป็นห่วงน้อง ใจสะบั้นสิ้นสาย
อ้ายสิลาแล้วเตื่อหล้า ขวัญตาชูพี
วาสนาฮอดเจ้า คงสิได้ตัวคืน"

หนาวตีกตีนคืนคำพรำลม โขย
ใจร้าวโรย โหยห่วงพุ่มพวงแก้ว
จำใจจากพรากมาขอลาแล้ว
ห่อนคลาดแคล้ววาสนามีนีคงเจอ

พลัดพรากจากกันนั้นธรรมดา โลก
สุขแล้ว โศก โยกสิ้นรำพันเพื่อ
ไผ่เหนื่อ โลก โศกคลายหายละเมอ
พุทธรธรรมเลอนำทางสว่างนิรันดร์

กุศล คำเพราะ

เด็ก = ดึก
ค่อน = คล้อย เหลือน้อยลง
วอย = พัดผ่าน
สะบั้น = สะท้าน
เตื่อหล้า = นະน้อง
ฮอด = ถึง
ตัว = กลับคืน

ผญาอีสาน
"โม โหนี่ พาโตตกต่ำ
ให้ค่อยคิดค่อยทำ
ให้ค่อยคิดค่อยไ้
ยังสิได้ต่อนคำ"

ความ โม โห โทธาพาทกต่ำ
ต้องหมั่นพรั้าคิดก่อนทำหนา
หมั่นแก้ไข ใจมุ่งจุงพิจารณา
แม้อาจซ้าล้าค่าดูจได้ทอง

โยนิ โสมนสิการ โบราณว่า
ดูจแสงจ้าพาทรรมน้ำแสงส่อง
คิดรอบด้านพานสิ่ง ไต่ ใฝ่ ไตร่ตรอง
โถธร ไครครองหมองเศร้าเผาตนเอง

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
โต = ตัวเอง
ไ้ = ั้งดแงะ
ต่อน = ก้อน
คำ = ทองคำ

สวัสดิ์ครับ

เดราทมิ

ผญาอีสาน
"บ่อนอ่อนน้ำพัดแทง
บ่อนแข็งน้ำพัดเว้น"

สายน้ำพรั่งพรูที่ต่ำ
หลากไหลล้าดเลี้ยวเซาะถา โถม
ดินฝั่งอ่อนกร่อนกัดซัดจ่อจม
เว้นฝั่งแกร่งแม้จู่ โจมยังหยุดทน

ดูจกกายคนเข้มแข็งเร็วแรงล้ำ
เช็ดชูคำปราจิตดีที่หลากล้น
ทั้งหยุดต้านพาลโรค โศกผจญ
หมั่นฝึกฝนทนออกแรง ให้แกร่งนาน

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
บ่อน = ที่ ตำแหน่ง
พัด = ก็ เลย

สวัสดีครับ

เอ็งสารภี

ผญาอีสาน

"นกกบ่คิดฮอบด้าน มักถึกข้ายตั้งบาน
กวงฟานเมามัวหลง มักตายนำแฮ้ว
แมงวันตายไปย่อน มะทู่หวานยั้ง
คนมักตายเพราะย่อง ยอเรือยบ่ระวัง"

นกกติดตาข้ายหมายคิดไม่รอบด้าน
แก๊งกวงฟานร้านรูดมุดติดแล้ว
น้ำผึ้งหวานแมลงวันฟานตายเรียงแนว
ชมหวานแจ้วคนมลายตายฮอบยอ

ความลุ่มหลงพงประมาทอาจพลาดพลั้ง
หลากประดังหลังมาพาโหยหนอ
คลุกเคล้าจิตติดใฝ่ใคร่เคียงคลอ
เป็นราก็ก้อกลงหลงวนนาน

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
บ่คิดฮอบด้าน = ไม่คิดรอบด้าน

ถึก = ถุก

กวงฟาน = กวางแก๊ง

มัก = ฮอบ

แฮ้ว = แร้ว บ่วงดักสัตว์

ย่อน = เพราะ ด้วย

มะทู่ = น้ำผึ้ง

ย่อง = ยอ ชมเชย

ผญาอีสาน

"เปิดอยากมีหงอน นอนคอนแกมไก่
ไก่ผัดอยากมีข้าว เคี้ยวเอื้องดั่งควาย"

เปิดเจ้าเอ๋ย ไยเลยอยากมีหงอน
ฤชอบเกาะคอนนอนแอบแนบผุงไก่
ไร้ฟันฟางยัง ใครให้งอกได้
หรือเจ้าไก่หมายเคี้ยวเอื้องดั่งเช่นควาย

ความ ใฝ่ได้เวียนไปไม่สิ้นสุด
กระซอกจุดผุด ให้เกิดเทิดมุ่งหมาย
จ้อจับจากลา กวนสับสนจนวนวาย
หากผ่อนคลายหมายสงบสบสุขนาน

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
ผัดอยาก = กลับอยาก
ข้าว = ฟัน

ผญาอีสาน

"สิบปีลำขาวปีลำ บ่เห็นกวางมายามมั่ง
เข้าชั้นเล่า จ้งเห็นเจ้าเทื่อเดียว"

สิบปียี่สิบปีที่ล่วงผ่าน

กวางไม่เคยพานผ่านมาหาละมั่ง
เสร็จหน้าหนาวเข้าชั้นย้งมั่งประดั่ง
เป็นคราครั้งหนเดียวเจียวเธอมา

เพื่อนกินถวิลหาเวลารำ

คือลำนาลำคาวหวานคราญครวญหา
ยามทุกข์ไร้สนุกไม่นำพา
จวบเพลลาเฮฮาจ้งมาเจอ

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

ขาว = ยี่สิบ

มั่ง = ละมั่ง

เข้า = ช้าว

เล่า = ย้งช้าว คอก

เทื่อ = ครั้ง

ผญาอีสาน

"อัครรรย์ใจม้อน กินแต่่มอนสั่งมาฮู้จักเยี้ยว
อัครรรย์ไก่โจ้น กินน้ำเยี้ยวบ่เป็น"

แปลกนักหนาว่าตัวไหมกินใบหม่อน
ไหนย่อนย้ายออกออกเยี้ยวได้
ไก่โต้ง โกงคอกินน้ำทุกวันไป
เหตุใดไร่เยี้ยวแปลกใจครั้น

ความเป็นไปได้แน่ไซร์มีเกณฑ์กฏ
มีอาจกำหนดชี้เจาะเกาะคงมัน
หนึ่ง โชคช่วยด้วยกรรมบันดาลนั้น
ฤสวรรณศรีสรรแต่งแห่งเป็นไป

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
ม้อน = หนอนตัวไหม
มอน = ใบหม่อน
สั่งมา = ทำไมจึง
ฮู้ = รู้
โจ้น = หนุ่ม

ผญาอีสาน

"ครันลีเอาผู้ต่ำ ข้ามน้ำเพิ่นบ่จุง
ครันเอาผู้สูง ขึ้นภูเพิ่นบ่ถ่า"

คิดแต่งงานพานหมายชายเตี้ยต่ำ
คราข้ามน้ำกรำไปไร่คนจุง
หากครองคู่อยู่กับชายที่ใหญ่สูง
ยามข้ามเขาเจ้าฟุ้งมุ้งหน้ามิมารอ

สูงต่ำดำขาวคราวต่างห่างสุดชั่ว
เลือกดีชั่วกลัวจิตให้ติดหนอ
จึงก่อทุกข์คลุกเร้าเกล้าพะนอ
อัญจังกิมรรคคลอจิตก็จักเจริญ

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
คันลีเอา = ถ้าจะแต่งงาน
ผู้ = คน ผู้คน
เพิ่น = เขา ท่าน
บ่ = ไม่
ภู = ภูเขา
ถ่า = คอย รอ

ผญาอีสาน
"เป็นสังพากัน โตนลงห้วย
หากินูแต่แตนต์อ
สังบขึ้น โคกกวาง
หาข้างค่าแพง"

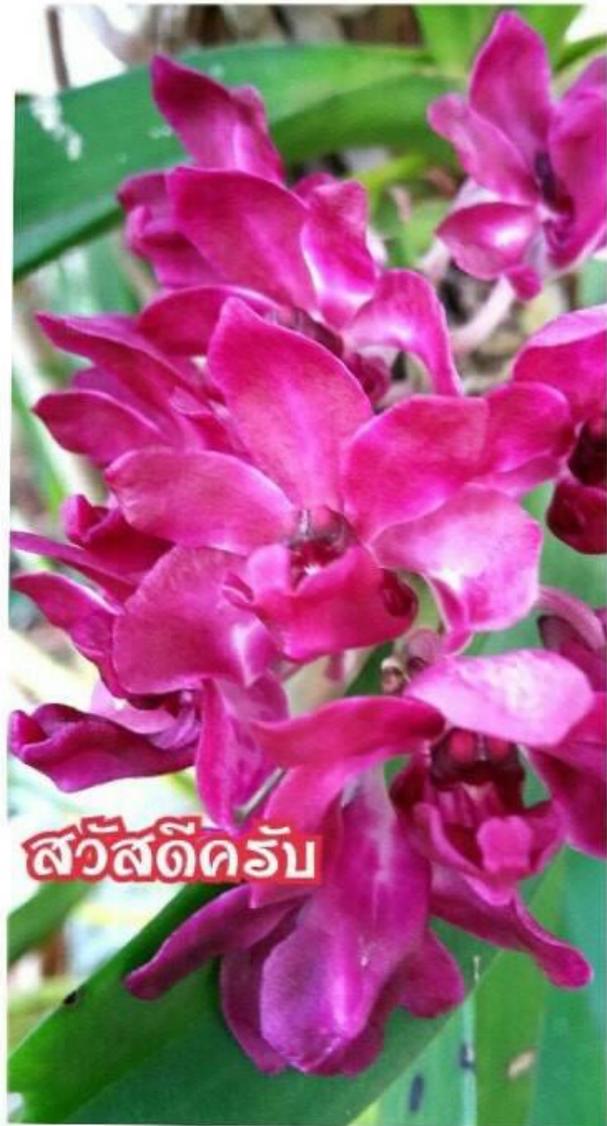
แปลกใจแท้แลคนกระโจนธาร
แค่สำราญพานแตนต์อพอกินได้
โยไม่บกกเดินป่าผ่าพงไพร
คงจะได้ข้างใหญ่ราคาแพง

ใฝ่ได้สุขหากคลุกเคียงเพียงสิ่งเร้า
มีสินเหงาเคล้าทุกซึ้งคอยแฝง
ทวนกระแสนอารมณ์ที่ร้อนแรง
ความจริงสำแดงแจ่มเห็นทุกซึ้งจึงมี

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
สัง = ทำไม อะไร
โตน = กระโจน

ผญาอีสาน
"ฝนตกห้ง ไหลลงแต่บ่อนต่ำ
บ่อนอยู่สูงใกล้ฟ้า ฝนเท่งแล่นกาย"

ฝนพรูพร้งหลัง โลม โถมท่วมซ้ง
หลากไหลหลังถ้งลามตามทีต่ำ
เขาสูงเสียดฟ้า ไยหนาหาหล่นพรว้า
สุตระกำชำแล้งแฝงคงย้ง

ความสมบูรณ์พูนค้ำจำรูก่อ
มากพะนอต่อล้นคนมั่งคั่ง
ผู้ยากไร้ร้อนทอดหมดสิ้นหวัง
ไร้จั้งฝ้งครอบกรอบโลกา

กุศล ค้ำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
ห้ง = ซ้ง ท่วมซ้ง
บ่อน = ที แหล่ง
เท่ง = ตก หล่น
กาย = เลยไป ผ่านไป

ผญาอีสาน

"แนวลายบ่หนีเชื่อ แนวเสือบ่หนีเหล่า
แนวข้าวเก่าฮองพื้นเล่า แสนลื้อมกะบ่ขาว

ริ้วลวดลายหมายมาตชาติเชื่อพันธุ์
แจกเช่นกันเสือนั้นอาศัยป่า
อันข้าวเก่าเกล้าพื้นยังมุ่งนานมา
ขัดสีก็คราห่อนคินมาขาว โดยพลัน

พันธุ์กรรมเป็นอดีตชาติกรรมหรือไรหนอ
โฉนผู้คนก่อเกิดต่างกันนั้น
ความรู้ประสบการณ์ผ่านต่างกัน
ล้วนแต่งสรรค์ปั้นเสกปัจเจกชน

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

แนว = เชื้อ พันธุ์

เหล่า = ป่ากร้าง

ฮอง = รong

แสน = มากครั้ง

ลื้อม = ขัดสีข้าวด้วยครกสาก ตำข้าว

ผญาอีสาน

"อย่าตีแกลงเว้า เอาเลามาจักตอก
จักบ่ถึกซ้อ หย่อบ่ถึกปล้อง
มันลีเสียวใส่มือ"

อย่ามาพูดแหง่เข้าเฝ้าล่อหลอก
ตจจักตอกลอกต้นเลาเอาผ่าซีก
ซ้อกันปล้องต้องคมมีดกรีดหลบหลีก
หากพลังจึก โดนคมบาดสาตเลือด ไทรม

ความจริงยิ่งขานกล่าวก็พราวคำ
ล้วนนำพาน่าเชื่อถือเลื่องลือสม
หากเพื่อเจ้าพูดเท็จเพ็ดปกลม
ท้ายคงล้มสมประดีมีไครมอง

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
ตี = แกล้ง เสแสร้ง
เว้า = พูด
ถึก = ถูก
หย่อ = ดันลงไป กด
เสียว = เสียว เหนียว เปรี้ยวลงไป

ผญาอีสาน

"เจ้าผู้ต่อชะงูแล้ว แมวสีอย่าสิโค่น
ชาติที่ไม้แก่นหล่อน อย่าไปปิ่นป่งใบ"

แกร่งดุจต่อพะยุงจูงหมายให้แน่นหนัก
ห่อน โค่นหักจากแมวมา โถมถู
แก่นไม้ไร่กะพีครอบรอบค้ำชู
ไม่พรั่งพรูรังอกงดงามใบ

กายเจ็ดเลิศจิตสถิตยมั่น
ไม่แปรผันหันเหไม่เฉไฉ
รักษาสัจจะพระธรรมดำรงไป
เฉกนี้ไซร้พยุงให้โลกล้ำงาม

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

ชะงู = ไม้พะยุง

สี = ถู

สิ = จะ

ไม้แก่นหล่อน = แก่นเนื้อไม้

ปิ่นป่ง = ผลิงอก

สวัสดีครับ

ผญาอีสาน

"ยามเมื่อชาตาขึ้น ขอนยางกะได้ซี่
บาดว่าเซพะลาดลัม หยมหญ้ากะบ่ทัน"

บุญชูคำพำระชะตาคราสูซี่
ขอนยางนั้งซี่ข้ามธารสรานูยั้ง
คราเซทรุดมุดถลาคว่าทุกสิ่ง
ยอดหญ้านั้งทิ้งลับจับไม้ทัน

อันผู้คนล้นหลากหากแพกผิด
สุดแต่จิตลิขิตพามาเสกสรร
บ้างสำเร็จบ้างชอกช้ำล้ำต่างกัน
ดุจสวรรค์ปั้นแต่งแห่งบารมี

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

กะ = ก็

บาดว่า = ครั้นเมื่อ แต่ว่า

พะลาด = ถลา

หยม = คว่าจับ คว่ากำ บีบ

ลิ้นจี่เข้ด่าง

สวัสดีครับ

ผญาอีสาน

"แนวว่ากาตำปี่ สิเทียมหงส์มันผิดชาติ กันแหล่ว
กาคะต้องไปฮ่วมช้อน กาพุ้นจั่งแม่นแนว"

อันกาตำมิด ชิดเคียงหงส์ สมพงศ์หรือ
คงรำลือ ชื่อหอมอง ครองไม้สม
กาควรรคู้ หมู่กา ไม้พาตรม
งามเหมาะะสม ไร่ไต่ข่ม ร่มเย็นพา

ความเสมอภาค หากมี ดียิ่งนัก
สมานสมัคร์ รักใคร่ดีล้ำค่า
ต่างชนชั้น ต่างกัน แผกวาจา
น้อมลงมา อยู่เคียง เพียงจิตเสมอกัน

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
ตำปี่ = ตำมิด ตำจริง
สิเทียม = จะเท่า จะคู่
ผิดชาติ = ผิดครรลอง ผิดแพก
กันแหล่ว = แน่แท้
กาคะ = กาคะ
ฮ่วมช้อน = ร่วมเคียง ร่วมคู่
พุ้น = โน้น ที่โน้น
จั่งแม่นแนว = จิงจะถูกต้อง

ผญาอีสาน

"จันทร์ใสแจ้ง ดวงเดียวบ่มีค่อง
ดาวบ่ส่องแวดล้อม จันทร์เจ้ากะบ่เฮือง"

จันทร์ทอแสง ไดแข่งแห่งราตรี
พร่างรังสีนวลกระจ่างกลางเวหน
หากดวงเดียวเปลี่ยวไร้ดาวแลวาวหม่น
แม้แสงทันดูอัปจนพ้นความงาม

คนสุขได้ในสังคมห่มสันติ
ไร้ทริภูมิมีมิตรจิตอร่าม
หาก โดดเดี่ยวแม้โดดเด่นเช่นคนทราม
ทุกรูปนามล้วนพึ่งพาอาศัยกัน

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
บ่มีค่อง = ไม่มีค่า ไม่สะดวก
กะบ่ = ก็ไม่
เฮือง = เรือง รุ่งเรือง

ผญาอีสาน

"แนวเขื่อนบ่มีฝาแ้ม เดือนสามลมสิถ่อ
ได้ลูกน้อยบ่แขวนอู่ห้อย ออยได้แม่บ่นอน"

บ้านไร่ฝาเรือนเหมือนคนไร่เสื้อผ้า
ลมหนาวพัดมาสุดจะหาที่ซุกได้
มีลูกน้อยหากไม่ห้อยอู่เคียงคูไว้
จะปลอบโยนอย่างไรไม่หลับนอน

สัปายะจะนำมาพาสูชี
แหวดล้อมดีมีธรรมล้ำสลอน
ทั้งผู้คนทันหลากหลายอาหาร
คราพร้าวอนห่อนมีร้ายหมายแต่ดี

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
แนวเขื่อน = แบบบ้าน ลักษณะของบ้าน
แ้ม = กั้น มุง
ถ่อ = ถูก พัด
ออย = ปลอบโยน
แม่บ่นอน = ก็ไม่นอน

สวัสดิ์ครับ

ข้างเผือก

ผญาอีสาน

"อันว่าทานทานนั้น ให้ทานเททานทอด
เห็นแต่ยอดพระเจ้า นั้นเจ้าจ้งลีทาน
บ่แม่นเด้"

ทานมัย ด้วยใจ ไสพิสุทธิ์
ไม่สิ้นสุด เขตขอบ มอบทานนั้น
ใช้เจาะจง เพียงสงฆ์ องค์พรหมจรรย์
ทานแจกอัน อนันต์บุญ หุ่นเนื่องนับ

อานิสงค์ แห่งสังฆทาน สราญยิ่ง
ทานทุกสิ่ง จริ่งเหมาะสม ห่มผู้รับ
ทานแก่คน จนยาก มากไร้ทรัพย์
บุญส่งกลับ นับวัน สรรค์สิ่งดี

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
ยอดพระเจ้า = พระสงฆ์ที่ปฏิบัติชอบ
นั้นเจ้า = นั้นคุณ
จ้งลีทาน = จ้งให้ทาน
บ่แม่นเด้ = ไม่ถูกต้อง

